

EEUWIGDUREND LEVEN EN HOE HET TE ONTVANGEN

 . . . hier vanavond, om deze getuigenissen te horen en de verschillende dankbetuigingen aan God voor wat Hij het afgelopen jaar voor hen is geweest. En ik wil mijn getuigenis bij hen voegen. Was aan het denken, de zusters die daar getuigen van het “brood op het water.” En toen Broeder Slaughter. En Broeder Graham, sprekend over “als de raderen van het sterfelijk leven allemaal stilstaan.” Hier misschien verkeerd begrepen, maar Daar, voor de Troon, weet God alles over alle dingen.

² Dus, wij zijn gewoon hier vanavond om min of meer . . . Ik geloof niet in een nieuwe pagina omdraaien, of zoiets dergelijks, ik . . . u draait die de volgende dag gewoon terug. Maar als we gewoon komen en ons aan God geven, in aanbidding, en Hem danken voor wat we . . . Hij voor ons geweest is, en Hem vragen om verder bij ons te blijven, is dat zo ongeveer het beste.

³ Gewoon een beetje moe vanavond. Ik had wat mensen gisteravond, bezoek, en ik, wel, ik—ik bleef een beetje lang op. En vandaag waren we praktisch de hele dag weg, en dus, voel me gewoon een beetje moe. En ik zal hier niet lang blijven.

⁴ Maar ik wil de kansel daarna aan Broeder Funk geven, en hij is onze spreker. En dan gaat Broeder Wood, denk ik, hem volgen. En dan, dus als ze dan allemaal maar blijven. Hij zei vandaag dat ik dat hier niet zou zeggen. Maar, ziet u, ik heb het net gedaan. Dus ik zag Broeder Funk daar achterin zijn hoofd schudden. Dat is een klein grapje voor hem bedoeld, broeders. En, maar dat—dat klopt, ze hebben dus het voorrecht om zo dadelijk te volgen, over—over een paar minuten.

⁵ En dus, we hebben veel sprekers hier vanavond, weet u. We hebben dus nog drie uur, en dus proberen we zo snel mogelijk door te gaan. Soms . . .

⁶ Dit kleine dingetje maar dat ik nu wil zeggen, over de zuster daar haar getuigenis. Zuster Leopard, geloof ik, is de naam.

⁷ Ik heb hier in zekere zin een nieuwe regeling ingevoerd, zoals u weet, een paar weken geleden, of, over mensen die het kantoor opbellen. En dan—en dan zullen Broeder Cox en hun mij de zaak uitleggen, wat het ook is. En mij laten gaan zoals ik me ook geleid voel om te gaan. En, o, ja, dat is de manier om het te doen.

⁸ 's Ochtends laatst, ik . . . nam het door, en verschillende hulpbehoevenden. Daar was Zuster Lake, en haar zoon was in een ongeluk. Ik geloof dat Broeder Cox mij vertelde dat dat het

was. . . Broeder Cox. En ze hadden de milt eruit gehaald, en lag daar op het punt van de dood. En een andere broeder met wie ik net dit jaar in de bergen was, op een reis, en hij ligt daar, bloedend in de darmen, misschien kanker. En in Californië, o, gewoon overal, van verschillende mensen die ziek waren. En ik was weg geweest om te bidden.

⁹ En ik kwam binnen en ik. . . Mijn vrouw had me verteld dat Broeder Slaughter had gebeld, iets over een kleine. . . of Zuster Slaughter, iets over het kleine meisje dat hier vorige zondag was geweest. Ik liep gewoon naar binnen en ging zitten.

¹⁰ Ik dacht: “Wel, lieve God, ik heb al dezen,” en ik bad voor ze allemaal. “En—en wat wilt U dat ik doe?”

En ik bleef iets horen over “een kleine baby.”

¹¹ Wel, ik ging terug om te kijken, zien wat we over een kleine baby hadden. En ik—ik belde naar Zuster Cox, om te horen of er iets over een kleine baby was. Niemand leek iets over een baby te weten. Het was geen visioen. Maar gewoon een drang in de Geest, om een kleine baby te zien, over “een kleine baby,” ziek. Wel, het enige wat ik dichtbij kon vinden, was die baby waar zij het over hadden, van onder in Kentucky. Nu, het leek niet, toen ze dat zeiden, dat het niet helemaal juist klonk, op de een of andere wijze. En ik was. . . dacht dat er misschien wel na een tijdje een visioen zou komen. Maar het was niet, bleek geen visioen te zijn. En ik bleef het me afvragen.

¹² Ik ging terug naar mijn kamer, alleen, om te bidden. En ik dacht: “Waar bevindt zich die baby nu? Is er ergens waar ik aan een baby kan denken?”

¹³ En afgelopen zondag, of de zondag voordien, of zoiets, zat ik daar achterin. En een klein meisje kwam, fluisterde in mijn oor achter mij, zei: “Bid voor mijn kleine zusje, baby zusje.” En het was het kleine Leopard meisje. Ze kan vanavond hier zijn; ik weet het niet. Ze is heel klein, een heel schattig klein meisje.

¹⁴ En ik draaide me toevallig om. Ik zei: “Oké, liefje,” op die manier. En dus boog ik mijn hoofd wat voorover en begon voor de baby te bidden. En ging gewoon door, was het vergeten.

¹⁵ En zodra dat in mijn gedachten opkwam, vond er iets plaats, en ik wist toen dat dat God was.

¹⁶ Dus toen ging ik Meda vragen waar—waar ze woonden. En ze wist het niet precies, dus we keken in het telefoonboek en kregen hun nummer. En—en ik zei: “Iets. . . En ze hebben een zieke baby, geloof ik. Of een week geleden, of zoiets, een week of tien dagen geleden, hadden ze een zieke baby.” Dus ik zei: “Er is iets daarmee. Let maar op.”

¹⁷ En ik belde erheen en niemand nam op. Wel, toen belde ik weer naar mevrouw Cox, en kreeg de—de dame hier, haar moeder.

En—en dus belde ik haar moeder, en zij zei: “Wel . . .” Ik vertelde haar wat het was.

¹⁸ En zij kan hier vanavond zijn. Het spijt me, ik herken de vrouw niet. Ik—ik zou haar misschien kennen als ik haar gezicht zou zien.

¹⁹ Maar zij vertelde me dat de baby in het ziekenhuis lag, erg ziek, en op dat moment een bloedtransfusie kreeg. Wel, zei ik: “Zuster, ik weet het niet. Ik kan nu niet zeggen dat het een visioen is, want dat is het niet, maar gewoon iets dat ik niet wegkrijg. Het drukt mij gewoon naar—naar die baby toe. Ik kon bijna, leek wel, die baby gewoon recht voor me.” Dus ging ik verder.

²⁰ En ik zei: “Ik ga nu niet, want ik weet dat het even duurt om de transfusie te geven.” En ze geven het hier door het hoofd, denk ik, dus ze . . . Ik weet dat het erg pijnlijk en slecht is. Dus ik wachtte gewoon, ging naar binnen en bad voor de baby. En ik maakte me klaar. Ik dacht: “Dit is de plaats waar de Heer mij leidt.”

²¹ En ik haastte me naar het ziekenhuis en—en vroeg om de baby te zien. En ze stuurden me naar waar de baby was. En in de kamer ontmoette ik de moeder, die nu aanwezig is. En ze vertelde me dat haar moeder haar ongeveer een uur ervoor had kunnen bereiken, of zoiets, en haar had verteld hoe dat de Heer op mij drong om naar die baby te gaan. En toen ze bij het bed terugkeerde, lag de baby daar te schoppen, koeren en lachen.

²² Dus ik ging naar binnen, en het kleine ding schopte gewoon met de benen en lachte, pakte z'n kleine flesje, en zo, net zo normaal als welk kindje dan ook dat je in je leven hebt gezien. En ik legde gewoon mijn handen op het kleine ding, nu, zie, en zegende het, en liep het gebouw uit.

²³ En ik hoorde de moeder net een paar ogenblikken geleden zeggen dat ze het mee naar huis hadden genomen. Dus dat—dat was gisteren, toen het gebeurde, en vandaag is de baby thuis en gezond. Dus, wij zijn . . . Dat was . . .

²⁴ Dat is beter dan wanneer ik honderd keer bezoeken afleg vanuit mezelf. Om stil te zijn voor de Heer, zodat Hij je precies kan vertellen waar je heen moet gaan, en elke keer is het perfect. Zie? Het is—het is de Heer die leidt.

²⁵ Nu, zegt iemand: “Wel, ga *hierheen*, Broeder Branham. Ga *daarnaartoe*.” U—u raakt in zo'n verwarring, naar *deze* en *die* en *die*, dat u . . . God niet tegen u kan spreken.

²⁶ Als u gewoon zou gaan zitten en zegt: “Dank U.” Het voor de Heer leggen. Zeggen: “Nu, Heer, wat wilt U dat ik hieraan doe? Nu, U weet dat ik Uw dienstknecht ben, en wat U . . .”

²⁷ Maar, ziet u, de Heer, wetend dat ik daarnaartoe zou gaan, zodra Hij tot mijn hart sprak; Hij genas de baby voordat ik er

zelfs aankwam. Zo is dat. Zie? Dus, zie? Jazeker. Zie, het was niet dat ik daarheen ging.

Nu, u zegt: “Wat was dat, Broeder Branham?”

²⁸ Zie, wij hebben gaven in het Lichaam van Christus. En de Heilige Geest Zelf, wetende wat dat was, de voorbede daar, de Heilige Geest drukte op mij om naar die baby te gaan. En zodra ik voor de baby bad, zelfs thuis. En dan naar de baby toegang, want dat was om te vervullen wat Hij zei. De Heilige Geest pleitte daar, voor dingen die wij niet eens kunnen begrijpen. Ziet u? Is Hij niet wonderbaar?

²⁹ Ik zeg u, vrienden, vanavond heb ik zoveel om dankbaar voor te zijn! Ik—ik weet gewoon niet hoe ik moet beginnen, en ik zou het niet eens proberen. Ik moet . . . Ik weet het niet.

³⁰ Ik ga gewoon een paar woorden hier in de Schrift lezen en er een paar minuten over spreken, zo de Heer wil.

³¹ Maar ten eerste wil ik mijn dankbaarheid uitdrukken aan Jezus Christus, de Zoon van God, die mij redde en mij in Zijn eigen Bloed heeft gewassen, en mij deze grootse en glorieuze hoop heeft gegeven, dat ik Hem op een dag zal zien, van aangezicht tot aangezicht. En ik daar niet in veroordeling zal staan, want Zijn bloed heeft mij reeds verlost. En dat ik vanavond verlost ben door het Bloed van de Heer Jezus Christus. En de . . .

³² Wat Hij mij heeft gegeven, om medeburger te zijn van hetzelfde Koninkrijk waar jullie allemaal naartoe zullen gaan, en dat wij samen mede-erfgenamen met Hem zijn in Glorie! Wat een wonderbaarlijk iets is dat!

³³ En ik zat gisteravond te praten met enkele mensen die op dit ogenblik aanwezig zijn. En vandaag, helemaal in, voorbij Elizabeth, aan tafel bij een broeder, waar we zaten, en vandaag gegeten hebben. En we spraken over de fundamentele feiten, of het fundamentele Evangelie dat we hebben, en hoe zo'n realiteit, zonder enige twijfel. We hebben helemaal geen ruimte voor enige twijfel.

³⁴ Deze tabernakel en de mensen, haar leden, en de mensen van Jeffersonville en omstreken zullen bij het Oordeel staan. Als we niet gered zijn, zullen we absoluut zonder excuus staan.

³⁵ Enige tijd geleden, als een jonge prediker, toen mijn eerste opwekking kwam; ik hield het hier op de hoek, waar dit huizenbouwproject is, in een tent. Ik was bij de rivier een groep aan het dopen, die zondagnamiddag, toen de Engel des Heren voor het eerst in het openbaar verscheen, als betuiging van de Boodschap die ik zou spreken. En het was een Licht dat uit de Hemel kwam en daar stond. Er zijn misschien mensen in de tabernakel vanavond die daar stonden en dat Licht zagen. En ik begon het te vertellen, enzovoort. En u weet allemaal hoe het verhaal gaat; en zo verder.

36 En mensen liepen soms weg en zeiden: “Dat is gewoon een verbeelding.” Ze zouden een samenkomst verlaten, waar mensen Het zouden zien, en weglopen en zeggen: “Ik zag Het.” Anderen zeggen: “Wel, ik zag Het niet.”

Nu, natuurlijk laat God het zien wie Hij het wil laten zien.

37 Toen de wijzen de sterren volgden, er is géén stukje geschiedenis of geen enkel observatorium of wat ook. . . En ze hielden zelfs de tijd bij de sterren. Maar niemand zag die Ster, behalve de wijzen, zie, dat is zo, omdat ze ernaar uitkeken. En ze het verwachtten te zien, en het leidde hen naar de Christus. En toch ging het aan elk observatorium voorbij, en te—terwijl de mensen naar de hemelen keken, om te weten welke tijd het is, enzovoort. Maar niemand zag het voorbijgaan, behalve de wijzen, want het was bedoeld dat zij het zouden zien.

Als God van plan is dat u iets ziet, zult u het zien.

38 Elia stond een keer in Dothan, en hij keek rond. En de knecht keek naar buiten en zei: “O, kijk naar . . .” De Syriërs die rondom gelegerd waren. Maar zijn . . .

39 Elia zei: “Wel, er zijn er meer bij ons dan er bij hen zijn.” Hij keek om zich heen, hij kon niets anders zien dan Elia die daar stond. Hij zei, hij . . .

40 “God,” zei, “open de ogen van deze jonge man, Heer.” En toen, met dezelfde ogen, alleen visuele ogen, dat toen hij zijn ogen opende, stonden er rondom die profeet wagens van vuur en paarden van vuur. En zie, hij . . . Het was . . .

41 Het is ergens. En we weten dat Zijn Tegenwoordigheid bij Zijn gelovige kinderen is.

42 Ik sprak over, ik zei. . . In de kamer zat mijn vrouw, en we spraken over datzelfde Licht, Die kwam en gefotografeerd werd.

43 En vanavond gewoon naar dat verschijnsel terugverwijzend, ik geloof dat minstens één of twee mensen, drie mensen, denk ik, waren er, in het gebouw nu; dat is David daar achteraan, Broeder Wood en Zuster Wood; waren in Houston, Texas, toen de foto, toen God het toestond dat het gefotografeerd werd.

44 Nu, als u er vanavond bent, en naar die Engel zou kijken, die rondcirkelde! Er zijn velen van u hier die Het misschien nooit hebben gezien. Maar die dat Licht zagen, een Vuurkolom, die de kinderen van Israël leidde! Dat in de gevangencellen bij Petrus kwam, en—en—en hem uit de gevangenis bevrijdde; dezelfde Engel des Heren. En hier is Het, na al die honderden, ja, duizenden jaren, nog steeds hier bij ons. Zie? En Het werd gefotografeerd en stond er, waar ik stond. Nu, niet voor mij; maar voor de Gemeente, voor het Lichaam van gelovigen. Ziet u, het is voor iedereen. Nu, let op. Als . . .

45 Ik—ik geloof dat Het daadwerkelijk een Vuurkolom was die de kinderen van Israël leidde. Gelooft u dat niet? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Gewoon een Vuurkolom.

46 En ik geloof werkelijk dat dat Licht in de gevangenis kwam en—en—en waar Petrus zich bevond. Gelooft u die getuigenis niet? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Ik geloof het met heel mijn hart, zelfs meer dan dat ik geloof dat mijn naam William Branham is. Ik—ik geloof dat, zie. Ik geloof dat verhaal.

47 Echter, wij hebben een strikter, meer fundamenteel bewijs ervan dan dat. Jawel. Wij hebben een strikter, meer fundamenteel bewijs. Nu, ik geloof dat door geloof.

48 En wat als de Engel des Heren hier nu zou staan rondcirkelen en al uw ogen in staat zouden zijn om Het te zien. Dat zou erg goed zijn. Maar om naar de foto ervan te kijken is veel meer bewijs dan als u er met uw ogen naar zou kijken. Ziet u? Is dat niet zo? Want u zou een optische illusie kunnen hebben. Maar die mech-. . . Die camera zal geen optische illusie aannemen. Het zal het niet doen, omdat het—het een camera is. En het zal de werkelijke foto nemen. Het moet daar zijn om de lens te raken. Ziet u?

49 U kunt optische illusies hebben en dingen die eruitzien alsof ze zo zijn, terwijl het niet zo is. Ziet u? Maar wanneer de foto die. . .

50 En het zou psychologie kunnen zijn. U kunt zeggen: “Ziet u dat daar?” En u blijft maar zeggen: “Ja, ik geloof het.” En u gelooft het zozeer totdat u denkt het werkelijk te zien, terwijl dat niet zo is. Zie? Dat is juist. Maar, dat is psychologie. Maar u, het heeft u in uw hoofd er zo naartoe gedreven, totdat u—u het zich gewoon verbeeldt, het zich zodanig verbeeldt totdat het een realiteit wordt.

51 U stelt zich gewoon een keer voor dat iemand u haat. En ze haten u niet, maar u stelt u dat voor. En u blijft maar denken: “Ze houden niet van mij.” En voor u het weet mijdt u die persoon, terwijl ze u niets gedaan hebben. En na een tijdje wordt het zo’n realiteit voor u, totdat u werkelijk gelooft dat die persoon u niet mag. En u kaffert ze misschien uit, of zegt iets tegen u. Bijvoorbeeld, uw vrouw, of uw man, of een buurman, of iets dergelijks, terwijl de persoon absoluut onschuldig is aan enige slechte bedoeling. Het is omdat u het zich zo voorstelt, totdat het voor u een realiteit is geworden. Nu, ziet u wat ik bedoel?

52 Maar eigenlijk, als een foto wordt genomen, moet het daar zijn.

53 Dus, vanavond hebben we het doorgenomen, zoals Broeder Graham het een poosje geleden uitdrukte, de vele ups en downs van de gemeente, enzovoort. We zijn door vele gevaren, strikken en hinderlagen geweest; werden als anders bestempeld, werd

gezegd dat we “onverschillig” en “heilige rollers” waren, en allerlei namen meer zoals dat.

⁵⁴ Maar, te midden van al dit, als deze tabernakel vanavond platgebrand zou worden, en ik zou sterven, en de rest van u vanavond ook zou heengaan, is ons getuigenis absoluut de Waarheid. Er zijn miljoenen mensen die Het hebben gekend. En het wetenschappelijk bewijs bewijst, niet alleen ons woord, wat wij hebben gezegd vóór het Licht, voordat de Engel ooit gefotografeerd werd. Er werd van getuigd, van kinds af aan, dat dat Licht er kwam. Jarenlang hebben velen van u die hier zitten me erover horen spreken, jaren en jaren, en hebben er alles over geweten, jaren en jaren voordat de foto ooit werd genomen. En toen de wetenschappelijke wereld de foto ervan kreeg, was het precies hetzelfde waar wij over getuigden. Dus toont dat aan dat u de Waarheid vertelt. Het is absoluut de Waarheid.

⁵⁵ Dus, vanavond ben ik zo dankbaar om te weten dat de grote Jehova God, Die eens van de berg Sinaï brulde, Die eens op de berg stond en de zaligsprekingen onderwees, en uit de dood opstond, vanavond in ons midden is, en dezelfde is. Zoals Hij toen was, is Hij vandaag, en zal Hij voor altijd zijn.

⁵⁶ En om te denken dat Hij, de God van de Hemel, Zich zou vernederen om neer te komen en om te gaan met mensen zoals ik, en wij hier, arme mensen, met niet veel van de goederen van deze wereld. En gewoon ongeletterd, ik ben dat, en toch hield Hij zo van mij dat Hij neerkwam en mij redde door Zijn genade. Niets wat ik verdiende, of niet kon doen, maar Hij redde mij. Want, voor de grondlegging van de wereld, had Hij mij voorbestemd om gered te worden, door Zijn eigen voorkennis, voordat de wereld begon. En voor elke man die gered is, deed Hij hetzelfde voor hen. O, wat een wonderbaarlijke zaak! Wat een uitgelezen gelegenheid is dat!

⁵⁷ En mijn hele hartenwens is, voor dit jaar, als God mijn gebed zal horen . . .

⁵⁸ Ik kan misschien nu niet helemaal tot middernacht blijven. Ik heb achterin twee kleine meisjes die slaperig worden en soms janken en huilen. Misschien moet ik ze eerst meenemen.

⁵⁹ En ik wil dit zeggen, als ik geen kans krijg om hier terug te komen en te getuigen, dat ik—ik heb . . . wil ieder van u bedanken voor uw gebed dat u dit jaar voor mij hebt gebeden. Als u me ooit in de steek laat, ben ik klaar. Het is gewoon hoe u mij in gebed omhoog houdt, dat is hoe ik verder ga, naar de strijd.

⁶⁰ En ik—ik hou van u, zoals een broeder een tijdje geleden zei, met heel mijn hart. Het lukt me niet om hier te komen zoals het hoort. Het lukt me niet om de mensen te zien en thuis te bedienen zoals ik—ik zou willen, zoals mijn hart verlangt. Maar ik ben slechts een mens, en ik—ik ben heel erg beperkt tot bepaalde uren en bepaalde krachten, enzovoort.

61 En nu, maar met Gods hulp, als Hij mij wil helpen, wil ik dat dit jaar het beste jaar wordt dat ik ooit in mijn leven heb gehad. Ik heb nu, door Gods genade, meer dan een half miljoen zielen voor Christus gewonnen. En ik hoop, dit jaar, het volle miljoen te halen, als God het wil. Want, als God het wil, wil ik opnieuw in het—het buitenland beginnen, zodra we financieel en zo verder in staat zijn om het te doen. En de andere landen daarginds binnengaan, waar we zoveel duizenden in één keer winnen.

62 En ik weet dat de dag nabij is. De uren zijn vergevorderd. De schemering valt, vrienden. En ik wil alles doen wat ik kan, want dit is de enige keer dat u en ik ooit sterfelijk zullen zijn. Dit is de enige keer dat we ooit het voorrecht zullen hebben, door alle Eeuwigheid heen, om iemand voor Christus te winnen. Laten we het doen. Alles wat we kunnen doen. Laten we elk uur dat we ook kunnen aan Zijn Glorie besteden. Dat is mijn bedoeling voor het komende jaar. En met Gods hulp, uw gebeden, zal ik het halen. Dus, bid voor mij nu.

63 En nu, laten we even onze hoofden buigen, voor het openen van het Woord.

64 Vader, dit is Uw Eeuwige Woord dat hier voor mij ligt. “Geen mens in de Hemel of op aarde was waardig om het Boek te nemen, de Zegels los te maken, of die in te zien, dan het Lam dat werd geslacht vanaf de grondlegging van de wereld.” Nu roepen we Hem aan. En als wij genade in Uw ogen hebben gevonden, bidden wij, o Lam van God, dat U nu deze paar ogenblikken wilt nemen, terwijl we de bladzijden van Uw Woord omslaan, en Het voor onze harten wilt openen. Want we vragen het in Jezus’ Naam. Amen.

65 Nu, ik was van plan om deze namiddag even een paar dingen te bestuderen, waarover ik vanavond zou spreken, maar ik kwam niet op tijd om dat te doen. Dus, mijn vrouw kwam samen met Billy, en ik—ik moest gewoon even opslaan en even—even door de Bijbel heen bladeren.

66 En ik dacht: “Wel, ik zal Melchisedec doornemen.” En ik dacht: “O, tjonge! Als ik daarop zou ingaan, zouden de andere broeders geen tijd hebben om te spreken.” En dus, daarover, ik zet dat een paar dagen opzij, zo de Heer wil, dus, voor wanneer we veel tijd hebben, nu.

67 En toen vond ik het 10e hoofdstuk van Handelingen, waar het over de vroege Kerk ging. Als iemand het wil, en een Bijbel heeft, die Handelingen het 10e hoofdstuk zou willen opslaan voor slechts een kleine aansporing voor een paar ogenblikken.

68 En terwijl u het opslaat, zal ik een kleine voorproef geven van de achtergrond. Afgelopen zondag, een week geleden, geloof ik nu, of afgelopen zondag was het, een week geleden, dat we studeerden in het Boek Handelingen, betreffende de vroege Kerk.

We waren in Handelingen 2, geloof ik. Waar toen ze losgelaten werden, en naar hun . . . Hoe het . . . Petrus hen vertelde over hoe ze zich moesten “bekeren en gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van uw zonden, en de Heilige Geest ontvangen.”

69 Ik zou nu een kleine uitdrukking willen geven. Is alles wel in orde, vanavond, vanaf het podium? [Broeder Neville zegt: “Amen.”—Red.]

70 Kijk, zie, iedereen heeft altijd gezegd: “Broeder Bill, niemand begrijpt u.” Nu, ik ben misschien een beetje vreemd, maar, weet u, maar ik—dat wil ik niet zijn. Maar ik heb ideeën over dingen, en mijn overtuigingen. Nu, ik ben volkomen . . .

71 Ik ben volkomen overtuigd dat vele dingen die—die in de Schrift staan, die apostolisch zijn, die we vandaag niet uitvoeren.

72 En, bijvoorbeeld, één ding, vele mensen hebben gezegd: “Hoe, wanneer u in die evangelische samenkomsten bent, hoe krijgt u dertigduizend mensen ertoe naar het altaar te komen om gered te worden?” Ze moeten niet naar het altaar komen om gered te worden. Het enige wat ze moeten doen is in de Here Jezus Christus geloven. Is dat juist?

73 Ik wil u gewoon iets vragen, en denkt u erover na, dan zal ik deze komende week uw brieven krijgen. Ziet u? Kan . . .

74 Ik kan geen Katholiek zijn. Maar de Katholiek gelooft dat dit Woord geïnspireerd is, maar “dat de kerk boven het Woord staat.” Ik kan geen Protestant zijn. Want de Protestanten nemen gewoon wat volgens hen in orde is, en “de rest ervan is niet geïnspireerd.”

75 Dus, ik geloof wat de Bijbel zegt de Waarheid is. Ik geloof dat Dat Gods Woord is. Om Dat te geloven, moet ik mijn hele leven en mijn hele wil daaraan overgeven, om te geloven dat Dat de Waarheid is, dat niets anders de Waarheid is behalve Dat. Er valt niets meer aan toe te voegen of ervan weg te nemen. Dat is precies zoals Het hoort te zijn. “En wie uit het Boek afneemt of eraan toevoegt, zal eveneens uit het Boek des Levens worden afgenomen,” zei God, in Openbaring. “Wie hieraan afneemt of toevoegt!” Dat is Gods volledige wil en openbaring van Jezus Christus aan de mensen. Dat is juist. Nu, om dat te doen, moet ik geloven dat Gods Woord absoluut de Waarheid is.

76 En in Handelingen 2:38, toen Petrus zei: “Bekeert u, een ieder van u!”

77 Zeiden ze: “Mannen en broeders, wat kunnen we doen?” als eerste. Ze wilden gered worden.

78 Nu, let op. Hij spreekt daar tot ongelovigen. Nu, let op wat hij zei. Hij zei: “Bekeert u, een ieder van u!” Nu wat betekent *zich bekeren*? *Zich bekeren* betekent “spijt hebben voor wat u hebt gedaan.”

⁷⁹ Bijvoorbeeld, wat als ik me hier nu zou omkeren en mijn broeder zou slaan, zonder reden. En ik wil er berouw van hebben; ik zou zeggen: “Broeder Neville, het spijt me dat ik dat deed.” Zie? Welnu, als ik zeg: “Het spijt me dat ik het deed,” en het vanuit mijn hart meen, heb ik berouw.

⁸⁰ En als ik spijt heb van mijn zonden en God om vergeving vraag, heb ik berouw. Is dat juist? Goed. Petrus zei: “Bekeert u, of heb spijt van uw zonden, en wordt dan gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van uw zonden, en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.” Is dat waar? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Goed. In het huis, toen . . .

⁸¹ Paulus en Silas de samenkomst hadden gehad, en in de gevangenis waren gezet, geslagen, omdat ze de boze geest uit een waarzegster hadden geworpen. En toen ze in de gevangenis van Filippi waren. En die nacht, toen ze liederen zongen, en ze . . . De Heer zond een aardbeving en schudde de gevangenis zo hard, totdat de ketenen van hun handen vielen. De gevangenenbewaarder trok zijn zwaard om zich te doden. En Paulus zei: “Zie dat u uzelf geen kwaad doet, want wij zijn allemaal hier.” En hij zei . . . Wat kon hij doen om gered te worden? Hij zei: “Geloof in de Here Jezus Christus met heel uw huis . . . heel uw hart, en u zult gered worden, u en uw huisgenoten.” Let op: “Geloof in de Here Jezus Christus.”

⁸² Nu, als een man spijt heeft van zijn zonden! Ik wil het gewoon rustig aan doen zodat het heel diep doordringt. Als een man spijt heeft van zijn zonden en zich bekeert, omdat hij spijt heeft van zijn zonden, en Jezus Christus aanvaardt als zijn Verlosser, van zijn zonden, en gedoopt wordt in de Naam van Jezus Christus; is God verplicht op datzelfde moment de man de doop van de Heilige Geest te geven. Als Hij dat niet is, kan Hij niet . . . heeft Hij Zijn Woord niet gehouden. Is dat zo? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

⁸³ Nu, waarom al die samenkomsten dan waar ze op de Heilige Geest wachten? Waarom al de bewijzen en dingen die we moeten hebben?

⁸⁴ Nu, Jezus zei, in Johannes 5:24: “Wie Mijn woord hoort, en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig Leven.” Nu, als “eeuwigdurend Leven,” wat betekent het woord *eeuwigdurend*? Dat betekent: “zonder einde.” Als hij—als hij . . . “Hij die Mijn Woorden hoort, en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, heeft Leven zonder einde.”

⁸⁵ Waarom dan steeds terugkomen en—en proberen opnieuw gered te worden, en al deze dingen?

⁸⁶ Als u Leven zonder einde hebt, kunt u niet omkomen. Uw Leven kan dat niet, omdat u eeuwigdurend Leven hebt.

⁸⁷ Nu, als sommigen van u het woord zouden willen opzoeken, zult u daar zien dat het Griekse woord daar *Zoe* heeft staan, *Zo-e*, het Griekse woord, wat “het Leven van God” betekent.

⁸⁸ Want als het eeuwigdurend is; er is maar één ding dat eeuwigdurend is, en dat is God. Hij is: “Van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God.” Nu, als Hij van eeuwigheid en tot eeuwigheid is, en u Leven van eeuwigheid tot eeuwigheid gegeven heeft, dan moet u een deel van Zijn eeuwige Wezen moeten worden. Is dat juist? En als u een deel van Zijn eeuwigdurende Wezen wordt, maakt dat u een zoon of een dochter voor Hem; en dat vervult precies wat de Schrift zegt: “Wij zijn zonen en dochters van God.” Is dat juist?

⁸⁹ Wanneer hebt u het gekregen? Toen u juichte? Toen u naar het altaar ging? Toen u in tongen sprak? Toen u geloofde! Wij dopen zoveel mensen die niet geloven. Wij horen zo velen in tongen spreken die niet geloven. We hebben ze opgewerkt tot bewijzen en hebben dingen gemaakt en ze uitgelegd, en zeggen: “Wanneer u *dit* doet, heeft u Het.” Er staat niets in de Bijbel, nergens in de Bijbel, waar u een man aan kunt vastpinnen: “Omdat hij *dit* doet, dat hij een Christen is.”

⁹⁰ Hij is een Christen omdat hij gelooft. En zijn eigen leven draagt de vrucht van de Geest, ongeacht wat hij doet. Zie? Dat is het. Nu, en wanneer u gelooft, ontvangt u eeuwigdurende Leven. En eeuwigdurende Leven is God; en God is de Heilige Geest. Is dat juist?

⁹¹ Als God en de Heilige Geest niet dezelfde Persoon is, had Jezus twee Vaders. Jezus zei dat “God” Zijn Vader was, en de Bijbel zegt dat “de Heilige Geest” Zijn Vader was, dus waren ze allebei dezelfde Persoon.

⁹² En als u God, eeuwigdurende Leven, in u ontvangt, wat hebt u dan ontvangen? Dat is wat ik wil weten. Begrijpt u het?

⁹³ We zijn zo vol theorie, of de kerk is dat, want ze is tot denominaties gemaakt. Deze denominatie vindt *dit*, ze geloven *hierin*, en ze maken er een denominatie van. Ze kunnen niet verder gaan dan dat.

⁹⁴ Maar Gods Gemeente is voortdurend in beweging, en gaat voorwaarts. Het gaat er gewoon bij weg en laat de denominaties achterliggen. Het ging weg van Luther. Het ging weg van de Methodisten. Het ging weg van de Baptisten. Het ging weg van de Presbyterianen. En het gaat weg van Pinksteren. Zeker. Want eeuwigdurende Leven blijft verdergaan, ziet u, en u ontvangt Het (waarom?) omdat u gelooft in de Heer Jezus Christus.

⁹⁵ Nu, er zijn slechts twee dingen. Kijk. U bent of een ongelovige of een gelovige.

⁹⁶ Het is óf dag óf nacht. Is dat juist? Nu, ik kan niet zeggen: “alleen *zoveel* hiervan is—is—is nacht. Alleen wat ik door dat

raam zie, dat is wat nacht is.” Nee, nee. De hele zaak is nacht. Dat is juist.

⁹⁷ Nu, rook- . . . zoals ik vaak heb gezegd. Sigaretten roken, tabak kauwen en whisky drinken, dat is geen zonde. Dat zijn de kenmerken van zonde. U doet dat omdat u een ongelovige bent.

⁹⁸ En rechtvaardig en heilig en vredig en kalm en rustig en lieflijk en—en vriendelijk in omgang te leven, enzovoorts, dat is niet omdat u een Christen bent. Dat zijn gewoon de kenmerken van Christelijkheid. Het is vanwege wat er in u is, dat dat doet. En als u het nabootst, of het doet omdat u geacht wordt een Christen te zijn, dan bent u een huichelaar, dat is juist, als uw leven niet lieflijk wordt geleefd. Want, van binnenin u komt er iets naar buiten. Het maakt het zo, maakt dat u zich op die wijze voelt.

⁹⁹ U gaat door beproevingen en problemen, en voor- en tegenspoed, en wordt verkeerd begrepen. Dat heeft er niets mee te maken.

¹⁰⁰ Toen Israël terugviel en naar Egypte ging, waren ze teruggevallen. Ze hadden nooit hun verbond verloren. Ze verloren hun vreugde over hun verlossing.

¹⁰¹ David zei niet: “Geef mij mijn verlossing terug.” Hij zei: “Geef mij de vreugde van mijn verlossing terug.” Zijn verlossing moest hetzelfde blijven. Maar hij ging de verkeerde weg op en verloor de vreugde van zijn verlossing. Ziet u wat ik bedoel?

¹⁰² Wanneer werd u gered? Wanneer werd u geheiligd? Wanneer werd u vervuld met de Heilige Geest? Toen u geloofde in de Heer Jezus Christus! Want daar ontving u eeuwigdurend Leven.

¹⁰³ Maar dan, vanaf dat moment, begon u te groeien. U begon te groeien. U groeide door heiliging, door de Heilige Geest, en door spreken in tongen, en door al deze dingen hier.

¹⁰⁴ Maar u ontving Leven toen u geloofde. Ziet u wat ik bedoel? En nu, dat is niet. . . Sommige mensen hebben al Leven, en u probeert hen *hier* iets te laten doen terwijl ze dat stadium nog niet eens hebben bereikt. En Pinkstermensen zijn nooit. . . zijn tot de plaats gekomen waar de Gemeente nu aankomt, tot de aanneming, of het plaatsen van zonen.

¹⁰⁵ Nu, in het Oude Testament, toen een zoon in een gezin werd geboren, was hij een zoon omdat hij in een gezin werd geboren. Mijn zoon is mijn zoon toen hij aan mij werd geboren.

¹⁰⁶ En toen de Pinksterkerk beviel, of ontdekte wat ze noemden: “de Geboorte, de nieuwe Geboorte, of de Heilige Geest Gemeente,” dat ze in het Koninkrijk van God werden geboren.

Welnu, in het Oude Testament . . .

¹⁰⁷ Nu, in Efeziërs het 1e hoofdstuk staat er “dat wij voorbestemd zijn als zonen te worden aangenomen.” “Als zijn

zonen aangenomen te worden”? Kijk daarnaar: “Als zonen aangenomen te worden!” Ja, meneer.

¹⁰⁸ En een man, in het Oude Testament, toen hij een zoon had die in zijn gezin werd geboren, was hij een zoon toen hij geboren werd. Maar er was een leraar die dat kind opvoedde tot men een bepaalde leeftijd bereikte. Daarna, als deze leraar . . . de vader liet weten dat het kind waardig en in orde was en zo meer, nu, dan had het . . . werd hij—werd hij toen in dat gezin aangenomen. Velen van u lezers van het Oude Testament kennen de Schrift daarover. Hij werd in het gezin aangenomen. Maar werd hij dat niet, dan bleef hij nog steeds een zoon, maar werd hij niet aangenomen. En als hij dan aangenomen werd, werd hij op straat gebracht, werd een mantel omgedaan, en toen werd er een ceremonie gehouden. En de handtekening van deze jongeman op de cheque had dan precies hetzelfde betekenis als die van zijn vader. Precies hetzelfde, want hij werd aangenomen in volledige gemeenschap van het gezin.

¹⁰⁹ God nam Zijn Eigen Zoon aan, toen Hij Hem opnam; nam Petrus, Jakobus en Johannes als getuige. “In de mond van twee of drie getuigen, laat elk woord tot stand komen.” En ging daar naar boven, en God overschaduwde Christus. De Heilige Geest overschaduwde Christus, en Zijn kleding scheen als de zon. Is dat juist? En God Zelf zei: “Deze is Mijn geliefde Zoon. Hoort gij Hem.” Met andere woorden: “Daar is Het. Wat Hij zegt is alles ervan.” En toen kreeg Hij een gelijke . . . En natuurlijk was Het God, maar God in het vlees van Jezus Christus, Zich manifesterend aan de mensen. En daar nam God Zijn Eigen Zoon aan.

¹¹⁰ En nu, wanneer de Pinkstergemeente en deze mensen hier in de laatste dagen de nieuwe Geboorte begonnen te vinden, wedergeboren te worden, dachten ze dat het daarmee gebeurd was. Nee, meneer. Uw wisselvalligheden en eigenaardigheden en zo meer, God kan u niet als zoon plaatsen.

¹¹¹ Maar wanneer u in het Koninkrijk blijft, in het Evangelie blijft, in orde blijft, zal God u één dezer dagen uitroepen en u apart zetten, u voor de mensen als Zijn zoon aannemen, en u iets geven waardoor de naties geschud zullen worden. Ziet u wat ik bedoel? Het is de aanneming in het gezin.

¹¹² Nu, dezen die Hem gevolgd hadden; Petrus, Jakobus en Johannes. We spreken vanavond over Petrus, een groot visioen, hoe die mannen in die dag leefden.

¹¹³ En nu, eerst, hier in het twintigste- . . . of, het 32e vers van het vorige hoofdstuk, het—het 9e hoofdstuk.

En het geschiedde, toen Petrus overal doortrok, . . . bij de heiligen kwam die te Lystra woonden.

En daar vond hij een zekere man genaamd Eneas, die al . . . die acht jaren te bed gelegen had, en verlamd was.

En Petrus zei tot hem: Eneas, Jezus Christus maakt u gezond; sta op en maak zelf uw bed op. En hij stond onmiddellijk op.

114 Let erop. Nu, kijk wat er gebeurde.

En allen die te Lydda en Sarona woonden. . . (Let hier op) . . . allen bekeerden zich tot de Heer.

115 Omdat een man die verlamd was genezen werd, bekeerde het hele land zich tot de Heer, vanwege een verlamde man die genezen werd.

116 En vandaag worden de doden opgewekt. En de mensen zeggen: "Het is demonologie. Het is psychologie. Het is mentale telepathie. De persoon was niet dood, om mee te beginnen." Ziet u het verschil? Het is onze onverschilligheid tegenover God, wat heeft bepaald wat we vandaag krijgen. We zullen Goddelijk Oordeel ontvangen. De hele wereld beeft nu onder het effect van de naderende oordelen.

117 Een van de predikers zal het waarschijnlijk over een paar minuten oppikken, over de naderende oordelen. En ik hoop tenminste dat ze dat zullen, over het naderende oordeel.

118 Want de hele wereld is klaar, is aan het huiveren. Elke natie huivert. Denkt u niet dat Rusland ook aan het huiveren is. De Verenigde Staten en de eilanden zijn aan het huiveren. "Wie gaat die eerste atoombom gooien?" Als het gebeurt, kan het de hele zaak uit evenwicht gooien, en geen. . . wie. . . Een kobaltbom, wat als er meerdere van die worden losgelaten? Er zal zelfs geen vlieg of insect meer op het aardoppervlak overblijven.

119 Het is op dit moment in de handen van goddeloze, zondige, voor de hel bestemde mannen. En uw bestemming in deze aardse reis, ik zei: aardse reis, is overgelaten in de handen van goddeloze en zondige mannen. U kunt beter opletten naar welke bestemming uw ziel is beloofd. Als het niet naar de Hemel en aan God beloofd is, keer dan vanavond met geheel uw hart, en laat het oude jaar niet voorbijgaan zonder dat u zich tot God wendt. Want uw aardse bestemming wordt bepaald door de handen van goddeloze en wrede, koudhartige, atheïstische mensen. Dat is waar uw—uw lichaam terecht zal komen. Wat ze er nu ook aan willen doen, dat is waar u terecht komt. God, wees genadig!

120 En God, in Zijn liefdevolle genade, zendt tekenen en wonderen en mirakelen en alles, en predikt het Evangelie, en mensen keren voortdurend het gezicht naar. . . ervan weg. Hoe kunt u dan iets anders verwachten dan oordeel? U moet het ontvangen.

121 En één man die genezen werd van de verlamming, en het hele land keerde zich tot Christus!

122 En hier, waar we koningen en potentaten, vorsten en congresleden en alles meer hebben; aandoeningen en ziekten en

doden en heengegaan, en ze weer tot leven zien komen, en de natie bespot en lacht er alleen om. Wat hebben wij dan nog over dan oordeel?

¹²³ O, broeder, als er ooit een tijd was dat God Zijn volk wakker maakt, is het vandaag. Moge God dit komende jaar Zijn dienstknechten zalven als vuurvlammen, want u bevindt zich in de laatste dagen en in de afsluitingstijden.

¹²⁴ Kijk hier eens. Deze zelfde man kwam eraan. . . Er was een meisje genaamd Tabitha. Tabitha, wat "Dorkas" betekent, die stierf toen ze daar was. En Petrus was in Joppe. Ze lieten hem halen en brachten hem erheen. En hij liep naar binnen waar ze lag, een lijk. Zette alle mensen buiten en knielde neer en bad. En toen hij dat had gedaan, ging hij naar haar toe en pakte haar hand vast en liet haar opstaan. En ze was weer gezond, levend.

¹²⁵ En let op wat er gebeurde. "En het geschiedde, dat hij vele dagen daar bleef." Net daarvoor:

En het werd bekend door geheel Joppe, en velen geloofden in de Heer. Velen geloofden!

¹²⁶ En vandaag zouden ze zeggen: "Ik betwijfel of ze eigenlijk wel dood was. Ze was alleen in—in een coma, of zoiets dergelijks. Ik geloof niet in zoiets." Verklaren het allemaal weg! Als u het bovennatuurlijke uit de Bijbel weg verklaart, dan verklaart u de God weg Die u aanbidt. Zeker doet u dat. Hij is een bovennatuurlijke God. Goed.

¹²⁷ Nu, maar deze apostelen tegenhouden? Broeder, zij waren bij Jezus geweest. Het maakte hen niet uit wat wie ook zei. Ze riepen hen daar een keer bijeen en vertelden hen dat de dagen van wonderen voorbij waren. En sloegen hen en zetten hen in de gevangenis en hielden hen de hele nacht vast, en brachten ze de volgende morgen voor het gerecht. En ze kwamen erachter dat ze onwetende en ongeletterde mannen waren. Maar ze merkten op dat ze bij Jezus waren geweest.

¹²⁸ Nadat ze losgelaten werden, gingen ze niet meer naar het seminarie om advies te vragen. Ze gingen naar hun eigen volk. En toen ze samen kwamen en uitlegden wat de Heer had gedaan, kwamen ze bij elkaar en baden dit gebed: "Heer, waarom heeft. . ." Om te vervullen wat door de profeet werd gesproken, natuurlijk: "Waarom hebben de heidenen gewoed, en de volken ijdele dingen bedacht?" Zeiden: "Waarlijk, geef ons macht, door de hand van Uw Heilig Kind Jezus uit te strekken, om de zieken te genezen en zodat tekenen en wonderen gedaan kunnen worden." En toen die mensen op die plaats eensgezind baden, werd het gebouw geschud waarin ze vergaderd waren.

¹²⁹ Wat we vanavond nodig hebben is een eenheids-, een gebedssamenkomst waar we ons op zo'n manier verenigen met één hart en eensgezindheid en een gebed op die wijze bidden, dan zullen we weer een tijd van schudden hebben. Amen.

¹³⁰ Let op. Petrus, eens de verloochenaar van de Heer, had ooit niet in Hem geloofd, of had Hem verloochend; en ging naar buiten en weende bitter, en kwam binnen. Nu heeft hij de Heilige Geest ontvangen. Hoor hem prediken.

En er was een zeker man genaamd . . . of, met name Cornelius, een hoofdman over honderd, uit de bende, genaamd de Italiaanse,

Een godvruchtig man, die God vreesde, met heel zijn huis, en hij gaf vele aalmoezen aan het volk en bad voortdurend tot God.

¹³¹ Wat een man! Nu, niet, bedenk, zelfs niet. . . Een Heiden. Zelfs niet een Jood. Hij was een Heiden, een centurio; over, een centurio is over honderd. Maar hij was een godvrezend man. God heeft altijd, onder de Heidense mensen, godvrezende mensen gevonden.

¹³² Tijdens een wandeling vandaag en in gesprek met een jonge man, zei ik: “Wanneer ik in de Hemel kom, één van de dingen die ik wil doen is naar een zekere man toelopen die iets dappers had gedaan en hem de handen schudden.” En hij sprak over degene die hij wilde zien. Hoe hij zijn hand wilde schudden, over verschillende dingen, over hoe God de mensen zegende.

¹³³ Toen Uria, nadat David Bathseba, zijn vrouw, had genomen, en ze hem lieten halen. En ze zou moeder worden. En bracht haar binnen, zodat hij het op Uria kon afschuiven. En hij was geen Heiden. . . Hij was geen Jood. Hij was een Heiden, en hij was een Hethiet, een bekeerling tot de Joodse religie. En hij vertelde hem een poosje thuis te komen en met zijn lieflijke, mooie vrouw te blijven. Hij zei: “God verhoede dat ik zoiets zou doen, en de ark van mijn God op het slagveld.” En hij weigerde om het te doen.

¹³⁴ En broeder, wanneer ik in Glorie kom, wil ik naar Uria lopen en zijn handen schudden en zeggen: “God zij geprezen, want uw getuigenis betekende iets voor mij op mijn aardse reis.”

¹³⁵ Ik wil naar Daniël toelopen en zeggen: “Weet u, Daniël, toen u daar onbevreesd naar binnen ging, voor die leeuwen, betekende die getuigenis iets voor mij.” Ja, meneer.

¹³⁶ Ik wil de apostel Petrus zien, en zeggen: “Petrus, die nacht toen u in de gevangenis zat en de Heer binnenkwam, met een groot Licht, en over u heen scheen, o, dat heb ik altijd bewonderd. En toen u dat Licht begon te volgen, en de deur voor u openging, en u regelrecht mee de straat op nam. U dacht dat u aan het dromen was.” Wat een tijd!

¹³⁷ 't Zal geen rustige plek in de Hemel zijn wanneer al die verlost en zich daar verzamelen, nietwaar? Het zal een wonderbaarlijke zaak zijn wat daar plaats zal vinden wanneer al de verlost en naar binnen marcheren.

138 En hier is deze centurio, in het huis van Cornelius. Kijk hoe God het zo regelde! Nu, Cornelius was een godvrezend man. Hij bad altijd en geeft aalmoezen aan de mensen. U doet nooit iets van waarde zonder dat God het voor u te boek stelt. Dat is juist. En hij bad en hij gaf aalmoezen aan de mensen. En hij was een groot man.

139 En op een dag, toen hij thuis in gebed was, kwam er een Engel in de kamer waar hij zich bevond. Geloofst u in Engelen? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] De Engel kwam in de kamer waar hij was en zei: "Cornelius, sta op en ga naar Joppe toe. En vraag naar iemand die Petrus genoemd wordt, die in het huis woont van iemand die Simon heet. En hij zal u zeggen wat u moet doen." Amen.

140 Nu, Petrus, op dat moment, was op reis geweest, en hij kreeg dus honger. Het was ongeveer twaalf uur. Dus hij klimt op het dak en viel in slaap. Hij ging een dutje doen terwijl hij daarboven was, en wachtte tot ze het eten klaarmaakten.

141 En dus stuurde Cornelius een soldaat en twee vrome mannen daarnaartoe, en liet ze Petrus gaan zoeken.

142 En als God, als Hij iemand stuurt om u te bezoeken, treft Hij van tevoren voorbereidingen om dit te laten gebeuren.

143 Hij trof in het ziekenhuis voorbereidingen, voor deze baby gisteren, die daar in een stervende toestand lag, waar ze niet wisten wat er aan de hand was. En de Heilige Geest sprak in de kamer; trof voorbereidingen in het ziekenhuis voor de genezing van het kind, nog voordat ik daar aankwam. Halleluja!

144 In Finland, toen dat jongetje daar op de weg lag, dood. En zijn vader en moeder schreeuwend van het veld renden, ten einde raad. God had zijn opstanding vooraf vastgelegd, twee jaar van tevoren. Prijs de Heer!

145 En vanavond, terwijl we hier in deze kerk zijn, en onder deze dingen lijden, heeft God onze opstanding van tevoren vastgelegd. Eén glorieuze dag zal Hij komen. Het is allemaal van tevoren geregeld. En de mannen en vrouwen die daaraan denken, dichters soms, zingen deze liederen: "O, er zal een ontmoeting zijn in de lucht."

146 Ongeveer vijftien jaar geleden, vanavond, stond ik daar op dit podium met een grote tekening, te onderwijzen.

147 En er was een kleine Pinkstergroep die uit Louisville kwam. En ik geloofde nooit in de wijze waarop die mensen dansten. En er was een kleine dame die hier kwam om piano te spelen. En ze gingen een special spelen, en tokkelen op een kleine... vingerhoedjes op een wasbord. En sommige van hen tikten op een metalen blikje. Ik was er erg kritisch over, dus ik dacht: "Wat gaat er gebeuren?" En de vrouw kwam naar voren om de special te spelen. Zij begon te spelen. De dame begon op het wasbord te

tokkelen. En dit kleine meisje met blond haar sprong hieruit, op de vloer, en begon in de Geest te dansen.

¹⁴⁸ En ik, zittend op het gestoelte der spotters, ik zei: “Nu, daar moet je eens naar kijken!” En ik had het mijn gemeente verteld, totdat ze zich allemaal afvroegen wat ik eraan zou gaan doen. Ik bleef naar haar kijken en ik dacht: “Kijk daar eens naar! Nu, als dat niet afschuwelijk is! Van mijn kerk een kroeg maken!” En ik zat daar, niet beter wetend. Ik zei niets, maar in mijn hart dacht ik het.

¹⁴⁹ Dus ik keek haar daar aan terwijl ze aan het dansen was. En voor u het wist, zei ik: “Wacht eens even. 'k Vraag me af of de dame er een Schriftgedeelte voor heeft?” En ik begon over de Schrift na te denken. Ik zei: “Waar werd dansen ooit verordineerd? De eerste plaats, in de Bijbel.” Dat is juist. En ik dacht: “Wat deed hen dansen?”

¹⁵⁰ Ik zag dat de kinderen van Israël, toen ze de Rode Zee overstaken, Mirjam keek achterom en zag dat al die slavendrijvers verdronken waren, ze pakte een tamboerijn en begon te dansen; en sloeg op deze tamboerijn, en liep dansend langs de oevers. En de dochters van Israël volgden haar al dansend. Ik dacht: “Dat is overwinning.”

¹⁵¹ Ik zag David, toen zijn lieverd zich daar achter een waaier zat te waaien en naar haar knappe jonge vriend keek, David, die daar stond. En hier kwam de ark, waar Broeder Graham een tijdje geleden over sprak, die over de heuvel naderde. Toen David het zag aankomen, danste hij rond en rond en rond. “Wel,” zei ze, “je brengt me in verlegenheid!”

¹⁵² Hij zei: “Als je dat niet fijn vindt, kijk hier dan eens naar!” En rond en rond en rond ging hij weer.

¹⁵³ Weet u wat? God keek uit de Hemel neer en zei: “David, u bent een man naar Mijn hart.” Dat is juist.

¹⁵⁴ En ik dacht: “Weet u, er is één ding met mij aan de hand. Misschien heb ik niet voldoende overwinning.” En toen ik daar zat, begon ik met mijn Methodistenvoet te tikken. En voor u het wist. . . God is mijn rechter! Ik, voordat ik wist wat ik deed, was ik hier op de vloer aan het dansen, met dat meisje. Dat is waar.

¹⁵⁵ Toen zei ik: “God, haal mij uit het gestoelte der spotters. Laat mij alles verstandig bekijken voordat ik ooit weer een oordeel vel.” Amen. God doet dingen op een vreemde manier.

¹⁵⁶ Ik geloof niet in een hoop onzin. Ik geloof niet in een hoop dwaasheid. Maar ik geloof in het ware, echte, Geest gevulde, Heilige Geest Woord van God dat gepredikt wordt in kracht en demonstratie. Amen. Want dat is datgene wat mij redde. Dat is wat mij tot dusver heeft gebracht. Dat is wat mij hielp toen de dokter zei dat ik stervende was. Dat is de zaak die mij redde in het uur van mijn dood. Dat is de zaak die mij zal doen opstaan.

En Dat is de zaak waardoor ik naar de Hemel zal gaan. Als ik ooit Daar kom, zal ik daardoor moeten komen; want ik weet niets anders dan Dat, en wil niets anders dan Dat weten. Dat is juist.

¹⁵⁷ Jezus te kennen en Hem gekruisigd, en dat is alles. Als Hij gekruisigd is, dan kruisigt het mijn vlees met het Zijne, en ben ik dood voor de dingen van de wereld. Wel! Amen!

Weet u, ik word religieus. Ik begin me zo te voelen.

¹⁵⁸ Let op, hier waren ze. Wel, wat een tijd! Wonderbare samenkomst die ze hadden! Cornelius zei: “Nu, ga daarheen en vraag naar iemand die Petrus heet.” En zei . . . Had nooit eerder van hem gehoord.

¹⁵⁹ En Petrus, daarboven, dacht: “Heer, ik ga even een dutje doen net voordat ik eet. Ik ben zo hongerig en moe.”

¹⁶⁰ En toen hij daar lag, viel hij in een trance. Dat staat in de Schrift. Dan geloof ik dat hij in een trance viel, u niet? En toen hij dat deed, zag hij een laken naar beneden komen, vol met kruipende dingen. En een Stem zei: “Sta op, Petrus. Slacht en eet.”

¹⁶¹ Hij zei: “Nee, Heer. Ik ben een Jood. Nooit is er iets onheilig of onrein mijn mond ingegaan.”

¹⁶² Hij zei: “Noem niet onheilig wat Ik gereinigd heb.” Zei: “Sta op.” Zei: “Er wacht iemand op u, beneden bij de poort. En ga maar, twijfel aan niets. Volg hem.” Amen.

¹⁶³ Nu, Petrus en zijn schijnheilige wijzen, weet u. Hij had een beetje aanzien bij de mensen, dus moest hij opletten wat hij at. Hij was een Jood. Hij werd als een—een strenge Presbyteriaan opgevoed, weet u, of zoiets, en hij moest opletten wat hij deed vanwege zijn kerkelijke zaken.

¹⁶⁴ Dus de Heer zei: “Volg die Heidenen, zonder aandacht te besteden aan wat er gebeurt of wat dan ook. Ga erheen.”

¹⁶⁵ En toen hij naar het huis van Cornelius ging, onmiddellijk, verzamelde Cornelius al zijn mensen om hem heen. En hij vertelde hem hoe hij de Engel zag. Hij zei: “Nu, Petrus, ik—ik liet u komen.”

¹⁶⁶ En toen Petrus daar kwam en begon te prediken: “Toen Petrus deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op hen,” en ze werden allemaal vervuld met de Heilige Geest, begonnen te profeteren, te spreken in tongen, en hadden een geweldige tijd. Hij zei: “Kunnen wij water weren?” Nu, dezen hadden de Heilige Geest ontvangen voordat ze gedoopt werden. En hij gebood hen om gedoopt te worden in de Naam van de Heer Jezus. En Petrus verbleef een aantal dagen bij hen.

¹⁶⁷ Dat is de apostolische Gemeente, die zich in de Geest beweegt, waar God ook zei. Petrus ging zonder eten. Petrus ging heen om de Heer te volgen.

168 En als God vandaag ooit mannen en vrouwen zou kunnen krijgen in deze tabernakel, of waar dan ook, die geen aandacht zullen schenken aan wat er om hen heen gebeurt, maar zich aan de Heer zullen onderwerpen, als een individuele eenheid; God zal die man vandaag op dezelfde wijze leiden zoals Hij die toen leidde. Hij bewijst dat Hij bij ons is. Wat we vandaag nodig hebben is een nederig, overgegeven leven. Geef uzelf over. Kruip niet terug. Doe niets anders dan u laten leiden door de Heilige Geest. Wat de Geest zegt te doen, doe het snel. Zeg niet: "Wel, ik zal wachten en uitzoeken wat *dit* is en wat *dat* is." Wat de Heilige Geest zegt te doen, ga het doen!

169 Wat als ik niet naar Finland was gegaan toen de Heilige Geest mij daarheen riep? Wat als ik gisteren niet naar het ziekenhuis was gegaan, waar die kleine baby daar op sterven lag; niet was gegaan?

170 Het is: "Gehoorzaamheid is beter dan offerande." Doe wat de Heilige Geest zegt te doen. Wat wij vanavond nodig hebben, is om al onze kleine oude belemmerende ideeën los te laten, en de Heilige Geest te laten. . . U wordt hier onderwezen. U weet wat goed en fout is.

171 Maar wat u vanavond nodig hebt is een héél grote bundel van de liefde van God uitgestort in uw hart; alle verschillen weggewassen. Begraaf het met het oude jaar, wanneer het voorbijgaat. Laat het gaan. Laten we een nieuw leven beginnen, een nieuw begin. U kunt niet. . . Als u al in het Koninkrijk van God geboren bent, u al de Heilige Geest in u heeft, het enige wat u dan moet doen is u losmaken van deze dingen van de wereld die u vasthouden. Er staat: "Laten we alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk omringt, afleggen; zodat wij met lijdzaamheid het leven, de wedloop lopen die voor ons ligt." Hebreeën, het 12e hoofdstuk. Leg de lasten af!

172 Kunt u zich de wijzen voorstellen die Jezus kwamen bezoeken? Ik zal even een klein drama schetsen. Ik kan zien. . . Ze zeggen drie wijzen. We zullen gewoon zeggen dat er drie waren. Jim, John en George, heetten ze, laten we zeggen. En ze komen om Jezus te zien. En ik zie ze zich allemaal klaarmaken om te vertrekken. We nemen deze kerel Jim. Hij is nogal een kerel. Hij loopt naar zijn vrouw om haar te zeggen: "Lieverd, weet je wat? Ik heb de ster gezien, en ik moet dus vertrekken." En hij begint dus zijn spullen in te pakken om te gaan.

173 Dat is wat er vandaag aan de hand is met de mensen. Ze proberen in te pakken om een Christen te zijn. Als u iets nodig hebt, is het "uitgepakt" zijn om een Christen te zijn. U heeft nu al te veel dingen aan u hangen.

174 "Mama!" Zegt u: "Wel, moeder, weet je, ik zou er niet heen kunnen tenzij ik mijn kaarttafel meenam," dus laadt hij dat op

de kameel. “Want, weet je, de andere jongens waarden het niet als ik meega zonder mijn kaarttafel mee te nemen.”

¹⁷⁵ Al deze andere kleine oude dingen die u tegenhouden. En u hebt een klein doosje, egoïsme, dat u er ook aan moet hangen. En u moet wat geroddel, wat kritiek achter de rug, een beetje *dit* en *dat* aan de kameel hangen.

¹⁷⁶ En voor u het weet springt hij schrijlings op de oude kameel, zegt: “Komaan nu! Laten we gaan!” De oude kameel kan zich nauwelijks bewegen. Hij is zo zwaar beladen totdat zijn benen zowat krom staan.

¹⁷⁷ En u schopt en klaagt de hele tijd over uw kerk waar u naartoe gaat en misschien hebt u het zo overladen dat het niet meer lopen kan. Dat is wat er aan de hand is. U moet afladen, u wassen, opruimen, in orde komen. Amen. Wat is er met mij aan de hand? Let op. Dat is wat het is.

¹⁷⁸ Ik kan de anderen verder zien gaan. En als eerste, weet u, steeg hij af en keek opnieuw naar die ster. En dus, het eerste wat hij doet, hij begint tafels de ene kant op te gooien, en pakjes de andere kant op.

De vrouw zei: “Waar ga je naartoe, John?”

¹⁷⁹ Zei: “Ik leg elk last van me af dat me zo gemakkelijk omringt. Want ik moet deze wedloop met lijdzaamheid lopen. Want de poort is eng en de weg is nauw, en weinigen zijn er, die hem zullen vinden.” Er is alleen ruimte voor u en Jezus. Niemand anders kan erdoorheen. Amen.

¹⁸⁰ Ze zei. Ik hoor haar zeggen: “Wel, kijk, je vergeet je kompas.”

“Ik heb geen kompas nodig.”

¹⁸¹ “Je vergeet jouw seminariediploma. Je vergeet jouw baccalaureaatsdienst en al die andere dingen waar je je aan vasthoudt.”

Hij zei: “Luister. Ik heb geen kompas nodig.”

“Hoe ga je dan?”

¹⁸² Hij wees omhoog naar de ster en zei: “Ik ga Gods voorziene weg. God heeft mij een ster voorzien om te volgen die mij naar de Christus zal brengen.”

¹⁸³ En vanavond dan? We hebben geen grote, lange opleidingen enzovoort nodig. We willen Gods voorziene weg gaan. En Gods voorziene weg van deze dag is de doop van de Heilige Geest, en geleid door de Heilige Geest, zijn zonen van God. Dat zal u naar uw bestemming brengen. Leg alle lasten af. Leg al het andere opzij. Laten we teruggaan naar de apostolische dag. Ons fundament is zeker.

¹⁸⁴ God heeft het aan ons bewezen, door tekenen en wonderen en foto's en alles meer. Hij heeft bewezen dat Hij met ons is.

¹⁸⁵ En over de hele wereld heeft dit glorieuze machtige Evangelie vorig jaar een miljoen vijfhonderdduizend mensen in het Koninkrijk van God binnengebracht. De Pinksterkerk overtrof elke kerk ter wereld vorig jaar, wat bekeringen betreft, een miljoen vijfhonderdduizend waren geregistreerd. Halleluja! Wat is er aan de hand? Het is het machtigste wat er vandaag op aarde is. Maar de duivel is onder hen gekomen en heeft ze afgebroken in *dit* klein groepje en *dat* klein groepje en *dit* klein groepje om ze met elkaar te laten ruziën.

¹⁸⁶ Als ze ooit hun egoïsme en hun verschillen zouden vergeten en hun handen zouden verbinden, en hun harten samen, als één, zou het Millennium beginnen. Dat is wat we vanavond nodig hebben, vriend, is samenkomen. Dat is wat de Branham Tabernakel moet doen. Dat is wat alle kerken zouden moeten doen, is samenkomen als één gemeenschap, als één individu, in Christus Jezus, een pasgeboren baby, en dit rechte, smalle pad bewandelen, “Ziende op de auteur en de voleinder van ons geloof, Jezus Christus.”

¹⁸⁷ Kijk hier. Niet dat ik onze tabernakel en zijn doctrines, enzovoorts, wil verdedigen, maar ik zeg dit, mijn dierbare vrienden. Doorzoekt u de wereld waar u maar wilt, en we zeggen dit trots, en roemen in niets anders dan Jezus Christus, de Zoon van God. Maar kijk wat God Almachtig voor deze kleine gemeente heeft gedaan. Draai u om en kijk dan, als u dat wilt. Vanuit deze gemeente hier begon deze grote opwekking die zich over de hele wereld heeft verspreid. En dat is juist. Onderzoek het en zie of het niet zo is. God is met ons. In Zijn liefde en barmhartigheid, kijk hoe Hij ons geneest wanneer we ziek zijn. Kijk naar de kankergevallen en de blinden, doven en stommen en al het andere dat Hij in ons midden geneest, overal. Was vervolgens liefdevol genoeg om neer te komen, als wetenschappelijk bewijs, om Zijn goedkeuring aan de gemeente te geven, en Hij werd met ons gefotografeerd. Amen.

¹⁸⁸ Zodat de critici hun mond moeten houden en een stap achteruit moeten doen en zeggen: “We kunnen er niets over zeggen.” Amen.

¹⁸⁹ Ik ben zo blij vanavond, dat ik één van hen ben! Ik ben zo blij een Christen te zijn. Ik ben zo blij dat ik hier tussen mensen woon die in deze grote beweging geloven. Die...Ik verwacht dat er kleine verschillen zijn. We zijn menselijk. Maar in principe zijn we één. Juist. We zijn één. Samen staan we, als één eenheid in Jezus Christus. God heeft ons gezegend, en ons al deze wonderbare dingen gegeven.

¹⁹⁰ Bedenk slechts hoe ik—ik hier zelf vanavond niet had kunnen zijn, als het niet voor de Heer was geweest, toen de beste doktoren zeiden dat ik het niet kon halen. Maar de Hoofddokter kwam

langs en zei: “Het ligt allemaal in Mijn handen, en u zult het halen.” Ik geloofde Hem.

¹⁹¹ Hoe zit Zuster Weaver daar? Zat als een skelet in die rolstoel toen ze haar hier naar voren rolden om gedoopt te worden in de Naam van Jezus Christus; de dokter gaf haar tot de ochtend om te leven, met een kanker die haar opat, ongeveer zeven of acht jaar geleden. Hier is ze vanavond met ons.

¹⁹² Hoeveel meer zou ik nog kunnen roepen, die hier in en uit deze deuren zijn gelopen, die hier binnen zijn gekomen, kreupel en aangevochten, en ziek en lam en mank, blind, en wat al niet, en zijn genezen. Slechts door deze kleine deur hier, als getuige van de opstanding van de Heer Jezus Christus!

¹⁹³ Wat zouden we moeten zijn? Wat zou deze Branham Tabernakel moeten zijn? Het zou een vuurtoren moeten zijn die op een van de donkerste plekken ter wereld staat, Jeffersonville. Als er ooit een plaats was die het Evangelie nodig had, is het Jeffersonville. Dat is juist.

“Maar kan er iets goeds uit Nazareth komen?”

Zei: “Kom en zie.” Dat is juist.

¹⁹⁴ De donkere plaatsen! Overdag hebben we geen lichten nodig. We hebben ze nodig als het donker is. Dat is waar God licht zendt, is in donkere plaatsen. Het is uiterst moeilijk. . . Makkelijk om daar te gaan waar alles soepel verloopt. Maar waar het moeilijk gaat, waar de donkere plaatsen zijn, de ruwe plaatsen!

Moet ik thuis naar de Hemel gedragen worden
op een bloemenbed van gemak,
Terwijl anderen vchten om de prijs te behalen
en door bloedige zeeën voeren?

¹⁹⁵ Hier waar mensen ruziën over onnozele zaken en verschillen, en zulke dingen; honderdveertigduizend heidenen sterven elke dag, en gaan om Jezus, of gaan om een rechtvaardige en eerlijke God te ontmoeten, zonder iets van Hem te weten. Elke dag sterven er honderdveertigduizend, het dodental van heidenen die nooit de Naam van Jezus Christus hebben gehoord, sterven er elke dag. En wij discussiëren of we nu Presbyteriaan of Methodist zijn of niet. Wat een schande! Hoe jammerlijk!

¹⁹⁶ Wat wij nodig hebben is een visie. Niet hier langs uw neus kijken. Kijk daar naar het eind van de weg. Als ik aan vandaag denk, *dit*, *dat* en *nog wat*, dan zou ik voor de dag leven. Maar ik leef voor de Eeuwigheid, voor iets daarginds, iets wat God heeft verordineerd, en ik moet het op een dag ontmoet gaan.

¹⁹⁷ Ik heb te veel tijd genomen; tien minuten. [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . door Gods genade en Gods hulp.

¹⁹⁸ Twee jaar lang heb ik Hem herhaaldelijk iets gevraagd. Ik heb Hem vijftien jaar om iets gevraagd, en uiteindelijk gaf Hij het aan mij. En ik zal aan Zijn deur kloppen, als ik volgend jaar

leef, als Hij het mij dit jaar niet geeft, zie, voor datgene waar ik om heb gevraagd. Het is voor Zijn Glorie, iets wat ik ginder voor Hem zou kunnen doen. Als Hij mij dit slechts toestaat, dan kan ik daarginds gaan en zielen voor Hem winnen, op een betere wijze, sterker zijn op het veld. En ik bid dat Hij het zal doen. Dat is mijn gebed tot Hem.

¹⁹⁹ En mijn getuigenis aan u, dat als u gewoon voor mij bidt, en mij in gebed voor Hem ophoudt, dan kan ik blijven doorgaan. Hoe kan ik één ding doen, ongeacht wat er gebeurt, als ik niet iemand had om mij te geloven? U maakt er net zo goed deel van uit als ik, of iemand anders. U maakt er net zo goed deel van uit. Ongeacht wat wij doen, als we zouden prediken, wat we zouden zeggen; als er niemand is die het gelooft, dan kan er niets gedaan worden. Dat is juist. Het is allemaal een mislukking, er is niets dat kan worden gedaan, tenzij we samenkomen, en we elkaar geloven. Ik geloof in u en u gelooft in mij. En samen geloven we in God, en we geloven dat Zijn Geest ons zal leiden.

²⁰⁰ Nu, Broeder Funk, komt u naar voren? U bent de baby nu aan het wiegen; dat is uw excuus. Broeder Wood, ik denk dat u dan aan de beurt bent. [Broeder Wood zegt: “Broeder Jackson.”—Red.] Goed, en hij heeft Broeder Jackson geadopteerd. Dus ik denk dat Broeder Jackson de volgende is. De Heer zegene onze Broeder Jackson, die als volgende komt.

²⁰¹ De Heer zegene u. Houdt u—houdt u van de Heer? Ik wil uw handen zien. Houdt u van de Heer? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] In orde.

²⁰² Zuster Gertie, kom even hier. Ik wil dat u er een met mij zingt. Iedereen zingt. Ik ga het proberen. Ik ben zo hees als ik kan zijn, omdat ik erg verkouden ben, en ik . . . iets met mijn hoofd, maar ik wil dat u mij helpt om dit goede oude lied te zingen. En geef me het akkoord van . . . iets. Ik weet niet wat het is. Maar, ik weet niet wat het is. Geef me gewoon ergens een toonhoogte, want ik wil met u allemaal “druppelt van bloed” zingen. Want dit Evangelie dat ik predik, Het druppelt van bloed. Gelooft u dat niet? [De samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Goed, nu iedereen samen.

De eerste die stierf voor dit Heilige Geest plan,
Was Johannes de Doper, maar hij stierf als een
man;
Toen kwam de Here Jezus, zij kruisigden Hem,
Hij predikte dat de Geest de mens van zonde
zou redden.

't Blijft druppelen van bloed, ja, het druppelt
van bloed,
Dit Heilige Geest Evangelie druppelt van
bloed,

Het bloed der discipelen die stierven voor de
Waarheid
Dit Heilige Geest Evangelie, het druppelt van
bloed.

Maar toen stenigden ze Stefanus, hij predikte
tegen de zonde,
Hij maakte hen zo boos, dat ze zijn hoofd
insloegen;
Maar hij stierf in de Geest, en hij gaf de geest,
En ging zich bij de anderen voegen, die
levengevende schare.

Blijft druppelen van bloed, ja, het druppelt van
bloed,
Dit Heilige Geest Evangelie druppelt van
bloed,
Het bloed der discipelen die voor de Waarheid
stierven,
Dit Heilige Geest Evangelie . . .

O, daar zijn Petrus en Paulus en Johannes de
goddelijke,
Ze gaven hun levens zodat dit Evangelie kon
schijnen;
Ze vermengden hun bloed, zoals de profeten
van weleer
Zodat het ware Woord van God eerlijk kon
worden verteld.

't Blijft druppelen van bloed, ja, het druppelt
van bloed,
Dit Heilige Geest Evangelie druppelt van
bloed,
Het bloed der discipelen die voor de Waarheid
stierven,
Dit Heilige Geest Evangelie blijft druppelen
van bloed.

Luister hier nu naar.

Er zijn zielen onder het altaar, die roepen: "Hoe
lang?"
Tot de Here diegenen straft die verkeerd
hebben gedaan;
Maar er zullen meer gaan zijn die hun
levensbloed zullen geven
Voor dit Heilige Geest Evangelie en zijn
karmozijnrode stroom.

Laten we nu opstaan.

Het druppelt van bloed, ja, het druppelt van
 bloed,
 Dit Heilige Geest Evangelie, het druppelt van
 bloed,
 Het bloed van discipelen die voor de Waarheid
 stierven,
 Dit Heilige Geest Evangelie druppelt van
 bloed.

²⁰³ Bent u niet blij dat u één van hen bent? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Wat voor een Evangelie? Hetzelfde Evangelie dat hen werd gegeven, dezelfde tekenen, dezelfde wonderen die volgen, dezelfde Vuurkolom, dezelfde Heer Jezus, dezelfde genezing van de zieken, dezelfde kracht van de Geest, alles gaat gewoon door. Dezelfde vervolging die komt.

Dit Heilige Geest Evangelie druppelt van
 bloed.

Allen samen nu.

Het druppelt . . .

²⁰⁴ Keer u om en schud iemand de hand en zeg: "Prijs de Heer!"

. . . druppelt van bloed,

²⁰⁵ Halleluja! Bent u niet Broeder . . . ? . . . Prijs de Heer! . . . ? . . .
 Amen.

Het druppelt van bloed,
 O, het bloed van discipelen die voor de
 Waarheid stierven,
 Dit Heilige Geest Evangelie druppelt van
 bloed.

O, hoe houd ik van Jezus,
 O, hoe houd ik van Jezus,
 O, hoe houd ik van Jezus,
 Want Hij hield eerst van mij.

Laten we het nu harder zingen. Steek uw handen omhoog.

O, hoe houd ik van Jezus,
 O, hoe houd ik van Jezus,
 O, hoe houd ik van Jezus,
 Want Hij hield eerst van mij.

²⁰⁶ Onze hemelse Vader, wij danken U vanavond voor de Heer Jezus Christus, voor Zijn kracht, voor Zijn liefde. En om te weten dat in deze grote, edele dag waarin wij leven, toen de profeten van weleer deze dag voorzagen en er geboden over gaven, zeggend "hoe de mensen roekeloos, opgeblazen zouden zijn, meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God; die een schijn van godsvrucht hebben maar de kracht daarvan zullen verloochenen." Toen hij zei: "Dat er in de laatste dagen spotters

zouden zijn, die de spot zouden drijven en het belachelijk maken.” En we leven daarin, Vader.

207 “In die dag zouden de wagens over de brede wegen razen. Ze zouden als bliksemschichten jagen. Ze zouden er als fakkels uitzien.” Al deze grote profetieën die worden vervuld!

208 Toen Jezus zei: “Dat de vloedgolven de kusten zouden breken, op en neer langs de oevers van de zee. En wanneer grote tekenen en wonderen boven in de hemelen zouden verschijnen, zoals vliegende schotels en dergelijke. Vanwege deze tekenen zou de wereld angstig worden en beven. Het zou op verschillende plaatsen aardbevingen veroorzaken en allerlei dingen; en een tijd van radeloosheid, en benauwdheid onder de volken.”

209 En Hij zei: “In die dag zal Israël bloeien.” Halleluja! Die oude zespuntige Davidster wappert vanavond boven Jeruzalem voor het eerst in vijftienghonderd jaar. De naties breken. De vijgenboom doet zijn knoppen uitbotten!

210 Alle andere bomen doen hun knoppen uitbotten. De boosdoeners doen hun knoppen uitbotten. Het Romanisme doet haar knoppen uitbotten. Het communisme doet zijn knoppen uitbotten.

211 En Uw Gemeente doet haar knoppen uitbotten. De lente is op komst. O, grote Meester van het Leven, sta op met genezing in Uw vleugels, Heer. En geef Uw dienstknechten alle krachten en tekenen, om de hand van Uw Heilig Kind Jezus uit te strekken, om wonderen te verrichten en tekenen te doen, en om het Evangelie te prediken tot aan de uiteinden van de wereld. Sta het toe, Heer.

212 Zegen deze kleine gemeente. Zegen haar voorganger, Heer, onze liefdevolle broeder. Zegen allen die hier met ons verbonden zijn. Allen die Uw Naam aanroepen, overal rondom de wereld. Help ons dit komende jaar, Heer, help ons om het beste te doen voor Uw dienst. Houd ziekte uit ons midden. En zelf ons met de Heilige Geest. Houd afgunst, houd ruzie, houd jaloezie, houd alles wat goddeloos is, uit ons midden. En laat het van ons gezegd worden dat wij Uw kinderen zijn: “Een stad die boven op een heuvel ligt, die niet verborgen kan worden.” Sta het toe, Vader.

213 Zegen ons en vergeef ons van ons verleden. En mogen we zoals Paulus zeggen: “Vergetende hetgeen wat achter is, drukken we door tot de prijs van de roeping in Christus.”

214 Heer God, zend mij waar U maar wil. Ik ben klaar om te gaan, om Uw bevelen op elk moment uit te voeren.

215 Vergeef ons, zeg ik, nogmaals. En heilig deze gemeente tot eer en glorie van Uw Naam, en de mensen daarin. Want wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

216 U kunt nu gaan zitten. De Heer zegene u.

O, wel, er zal een ontmoeting plaatsvinden in
 de lucht,
 In de lieflijke, lieflijke toekomst;
 Ik ga u ontmoeten, u Daar ontmoeten
 In dat Thuis voorbij de lucht;
 Zulk gezang zult u horen, nooit gehoord door
 het sterfelijke oor,
 't Zal heerlijk zijn, verklaar ik!
 Want Gods eigen Zoon, zal de Leidende zijn
 Bij die bijeenkomst in de lucht.

O, er komt een vergadering in de lucht,
 In de lieflijke, lieflijke toekomst;
 'k Zal u ontmoeten, u Daar ontmoeten
 In het Thuis voorbij de lucht;
 Zulk gezang zult u horen, nooit gehoord door
 het sterfelijke oor,
 't Zal heerlijk zijn, verklaar ik!
 Want Gods eigen Zoon is de Leidende
 In die bijeenkomst in de lucht.

U hebt gehoord van kleine Mozes in het
 mandje,
 U hebt gehoord van onbevreesde David en de
 slinger;
 U hebt het verhaal gehoord van dromende
 Jozef,
 En van Daniël en de leeuwen zingt u vaak.
 O, er staan vele, vele anderen in de Bijbel,
 En ik verlang ernaar om ze allemaal te
 ontmoeten, dat verklaar ik!
 Straks zal de Heer ons hen laten ontmoeten
 In die bijeenkomst in de lucht.

Er komt een bijeenkomst in de lucht,
 In de lieflijke, lieflijke toekomst;
 We gaan u ontmoeten, u Daar begroeten
 In dat Thuis voorbij de lucht;
 Zulk gezang zult u horen, nooit gehoord door
 het sterfelijke oor,
 't Zal heerlijk zijn, verklaar ik!
 Wanneer Gods eigen Zoon de Leidende zal zijn
 In die bijeenkomst in de lucht.

²¹⁷ Houd u er niet van? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Wel!
 Er is Eén die ik wil ontmoeten, boven allen, dat is Jezus. U ook?
 ["Amen."] Het maakt dat u zich gewoon zo verheugd voelt, zo
 schoongemaakt, zo rein. Voelt u zich niet gewoon zo? Net alsof u
 helemaal uitgeschuurd bent! Hou gewoon van Hem!

. . . ontmoeting in de lucht,
 In de lieflijke, lieflijke toekomst;

Gaan u ontmoeten, en u Daar begroeten,
 In dat Thuis voorbij de lucht. . .
 . . .zult u horen, nooit gehoord door het
 sterfelijk oor,
 't Zal heerlijk zijn, dat verklaar ik!
 En Gods eigen Zoon zal de Leidende zijn
 In die bijeenkomst in de lucht.

Houd u er niet van? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] O,
 geweldig!

U hebt gehoord van kleine Mozes in het
 mandje,
 En u hebt gehoord van onbevreesde David en
 zijn slinger;
 U hebt het verhaal gehoord van dromende
 Jozef,
 En van Daniël en de leeuwen zingt u vaak.
 O, er staan vele, vele anderen in de Bijbel,
 En ik verlang ernaar om ze allemaal te
 ontmoeten, dat verklaar ik!
 Straks zal de Heer ons hen laten ontmoeten
 In die bijeenkomst in de lucht.

En, o, nu, er komt een ontmoeting in de lucht,
 Lieflijke, lieflijke toekomst;
 Gaan u ontmoeten, en u Daar begroeten
 In dat Thuis voorbij de lucht;
 Zulk gezang ooit gehoord, gehoord door
 sterfelijke oor,
 't Zal heerlijk zijn, verklaar ik!
 En Gods eigen Zoon zal de Leidende zijn
 In die bijeenkomst in de lucht.

²¹⁸ Wel! Ik wil gewoon Daar zijn. U ook? [Samenkomst zegt:
 "Amen."—Red.] Hoe velen zeggen: "Door Gods genade wil ik
 Daar zijn. Door Uw genade"? ["Amen."] Prijs de Heer.

In orde, Broeder Neville.

Gelukkig nieuwjaar aan u allemaal. God zegene u!

EEUWIGDUREND LEVEN EN HOE HET TE ONTVANGEN DUT54-1231
(Everlasting Life And How To Receive It)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op oudejaarsavond, vrijdagavond 31 december 1954, in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org